

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 septembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2014, declarat de inculpatul

Rusu Ion Ion, născut la 29 aprilie 1984, originar și domiciliat s. Mașcăuți, r-nul Criuleni,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.07.2014 - 03.09.2014;

Instanța de apel: 07.10.2014- 04.11.2014;

Instanța de recurs: 04.02.2015 - 01.04.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 septembrie 2014, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Rusu Ion a fost condamnat în baza art. 317 alin. (1) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare, iar conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Criuleni din 22 noiembrie 2011, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, prin sentința Judecătoriei Criuleni din 22 noiembrie 2011, Rusu Ion a fost condamnat în baza art. art. 171 alin. (2) lit. b) și 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, la pedeapsă definitivă, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza dispoziției cu privire la acordarea condamnatului a dreptului de deplasare fără escortă sau însoțire din 20 iunie 2013 a șefului Penitenciarului nr.9 Pruncul, Tonu Victor, aprobată de Directorul interimar al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției a R. Moldova, Dabija Ana, i-a fost permis deplasarea lui Rusu Ion fără escortă sau însoțire pe itinerarul căminului nr. 9 a locului de muncă.

La 22 iunie 2014, aproximativ la ora 16:50, Rusu Ion care executa pedeapsa în Penitenciarul nr. 9 Pruncul, de tip semiînchis, dar cu dreptul de a se deplasa fără escortă sau însoțire, a părăsit samavolnic teritoriul penitenciarului și nu s-a reîntors, pentru executarea în continuare a pedepsei cu închisoarea, astfel evadând din locurile de detenție.

3. **Procurorul** a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia în latura

stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Rusu Ion să fie condamnat în baza art. 317 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis, iar în baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, să fie adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Criuleni din 22 noiembrie 2011, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că, pedeapsa cu închisoare stabilită inculpatului Rusu Ion, pentru infracțiunea prevăzută de art. 317 alin. (1) Cod penal, care face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, este legală, însă regimul stabilit de instanță este contrar prevederilor art. 72 Cod penal, și aceasta nu va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și din partea altor persoane care își ispășesc pedeapsa cu închisoarea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2014, a fost admis apelul procurorului, casată sentința în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rusu Ion a fost condamnat în baza art. 317 alin. (1) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare, iar în baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Criuleni din 22 noiembrie 2011, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Rusu Ion a săvârșit infracțiunea imputată, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, corect apreciate, fiind respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

La fel, prima instanță, la stabilirea felului și măsurii de pedeapsă a ținut cont de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul și de modul săvârșirii acesteia.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță în sentința emisă nu a stabilit genul recidivei pentru inculpat, deși putea și trebuia să facă aceasta, indiferent dacă acuzarea a solicitat sau nu aplicarea pedepsei ținându-se cont de existența recidivei.

Astfel, la stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Rusu Ion, instanța de apel a ținut cont de circumstanțele reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social și prejudiciabil al infracțiunii, demonstrând că pedeapsa penală cu închisoarea, aplicată anterior, nu și-a atins scopul prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, de prezența recidivei, stabilind inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis, or, potrivit art. 72 alin. (4) Cod penal, în penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă, cu aplicarea prevederilor art. art. 34 alin. (1) și 82 alin. (2) Cod penal.

5. Inculpatul, fără a invoca vreun temei concret din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile nominalizate, solicitând casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care pedeapsa stabilită să fie suspendată condiționat pe un termen de probă, invocând că are la întreținere 5 copii minori, concubina care se află în concediu de maternitate și mama, care este bolnavă.

Subsidiar a menționat că, a recunoscut faptul că a părăsit teritoriul penitenciarului, însă nu cu scopul de a evada dar pentru a procura produse alimentare.

6. Pe marginea recursului, a prezentat referință procurorul, care a solicitat inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei în corespundere cu prevederile art. art. 61, 75 Cod penal.

7. Verificând argumentele invocate în recursul declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar, reieșind din următoarele considerente.

Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârilor atacate în limitele temeiurilor invocate de recurent.

Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

Motivul recurentului precum că instanțele de judecată incorect au individualizat pedeapsa, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Instanțele de fond au examinat cauza sub toate aspectele complet și obiectiv, făcând o apreciere probelor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, just încadrând acțiunile inculpatului Rusu Ion în baza art. 317 alin. (1) Cod penal.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea ultimului, cît și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, Colegiul penal reține că la aplicarea pedepsei lui Rusu Ion pentru infracțiunea săvîrșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor

art. art. 61, 75 Cod penal și astfel, corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea.

La stabilirea pedepsei închisorii instanța de apel just a ținut cont, de faptul că inculpatul a săvârșit infracțiune mai puțin gravă, de persoana celui vinovat, că a acceptat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, anterior a mai fost atras la răspundere penală.

Totodată, Colegiul penal menționează, că instanțele de judecată la emiterea hotărârilor au ținut cont și de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei cu închisoarea inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-i-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Așadar, potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Potrivit art. 72 alin. (4) Cod penal, în penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescise de art. art. 414-417 Cod de procedură penală, pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată corect, este echitabilă și este în concordanță cu scopul pedepsei penale - de a preveni comiterea de noi infracțiuni de către inculpat și alte persoane, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Rusu Ion Ion**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2014, în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 aprilie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev